

عنوان مقاله:

مضامین فمینیستی در آثار میرال الطحاوی (مطالعه مورد پژوهانه سه رمان الخباء، الباذنجان الزرقاء و بروکلین هایتس)

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

الهام مریمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

احمد رضا حیدریان شهری - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

بهار صدیقی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

میرال الطحاوی نویسنده مهاجر مصری در رمانهایش، با برگزیدن قهرمانان زن و شخصیت‌های متعدد زنان که همگی در یک وضعیت مشابه به سر می‌برند، به قصه پر رنج زنان سرزمینش که در سیطره سنت‌های گذشته گرفتار آمده‌اند، اهتمام ورزیده است. از این رو رمانهای الطحاوی می‌تواند از منظر مضامین فمینیستی مورد بررسی قرار بگیرد تا درک درستی از آنان به مخاطب القا شود. سوال اینجاست که این نویسنده تا چه حد درونمایه آثارش را به زنان اختصاص داده و با توجه به سیطره میراث گذشته در رمانها بیشتر به کدام طیف از طبقات زنان جامعه توجه نموده است. برای این مهم، پژوهش حاضر بر آن است که با روش توصیفی-تحلیلی و با تاکید بر نقد فمینیستی و در نظر گرفتن مضامینی همچون یاس و ناکامی زنان، فقر و محرومیت و عدم جایگاه اجتماعی، نقش جسم زن در شرایط وی و از سویی پدیده ازدواج و عشق ورزی در جامعه مردسالار و زن ستیز و در نهایت روحیه متمردانه زنان برای دستیابی به شرایط بهتر، به بررسی رمانهای الخباء، الباذنجان الزرقا و بروکلین هایتس بپردازد. نتایج پژوهش حاضر، نشانگر این است که الطحاوی عمدتاً نگاهی خوشبینانه به زنان ندارد و همواره ناکامی و یاس زن را با ناراضی از جسمش پیوند داده است. قهرمانان این رمانها که اغلب نمودی از خود نویسنده هستند، در رویارویی با جامعه مردسالار، سرکشی و ستشکنی را در پیش گرفته و خواهان توجه و برخورداری از حقوق و جایگاه اجتماعی شایسته در جامعه می‌باشند.

کلمات کلیدی:

معنا، ادونیس، هرمنوتیک فلسفی، زیبایی، مفهوم شعر، تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200259>

